

Posudek

diplomové práce **Denisy Haasové** na téma

„Práva dítěte a působnost orgánu sociálně-právní ochrany dětí“

Předložená diplomová práce obsahuje 64 výkladových stran včetně úvodu a závěru. Autorka předložené diplomové práce zvolila individuální téma směřující více k problematice veřejnoprávní. Pokud jde o problematiku soukromoprávní, tu samozřejmě autorka opomenout nemohla, protože právním otázkám vztahu rodičů a dětí tvořící teoretický a právní základ tématu, bylo třeba věnovat pozornost. Svou práci autorka uvádí krátkým historickým úvodem, z něhož je zřejmé, že společenským poměrům sociálním byla na území našeho státu věnována pozornost již v 19. století, postupně pak právní nástroje v této oblasti byly zdokonalovány. Sociálně-právní ochranu dětí, jako společenskou povinnost, je možno považovat za pokrokovou, určitým nedostatkem byla svého času nedostatečná právní úprava spočívající v absenci speciálního zákona o sociálně-právní ochraně dětí.

Druhou kapitolu práce věnuje autorka přehledu právních předpisů, doporučení a mezinárodních dokumentů vztahujících se k sociálně-právní ochraně. Tato kapitola není rozsáhlá, jde sice o výklad spíše popisný, ale pro další orientaci v této společenské a právní problematice užitečný.

Spíše obecným výkladům zaměřeným též k některým teoretickým otázkám, je věnována kapitola třetí nazvaná „Sociálně-právní ochrana dětí“. Zde se autorka vyrovnává s některými základními pojmy. Kladně a pozitivně hodnotím výklad věnovaný problematice „nejlepšího zájmu event. blaha nezletilého ve světle českých zákonů“. V této kapitole se autorka též zabývá odpovědí na otázku, kterým dětem se poskytuje sociálně-právní ochrana. Jde o poměrně rozsáhlý okruh dětí, připomínám, že autorka se mohla pokusit o bližší systematické rozčlenění. V této souvislosti kladu autorce otázku, zda by bylo možno nalézt nějaký případ, kdy by nezletilci žijícímu na území ČR nemusela být poskytnuta žádná sociálně-právní ochrana? Dále se v této kapitole zabývá autorka též odpovědí na otázku, kdo zajišťuje poskytování sociálně-právní ochrany dětí a celkem správně kriticky hodnotí dosavadní situaci spočívající v určité roztržitosti této činnosti. Dále pak autorka rozebírá problematiku kompetence subjektů poskytujících sociálně-právní ochranu. Jde o poměrně rozsáhlý výklad spíše popisného charakteru.

Kladně hodnotím kapitolu čtvrtou zaměřenou na význam zákona o sociálně-právní ochraně dětí zákona č. 359/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů. V této kapitole autorka též upozorňuje na připravovanou reformu systému péče o ohrožené děti. Jde jenom o velmi stručné upozornění, pro čtenáře by jistě byla zajímavá podrobnější informace. Autorka v kapitole páté rozebírá některé soukromoprávní otázky týkající se ochrany práv dětí. Na počátku této kapitoly se zabývá i několika změnami, které přináší nový, již platný, občanský zákoník. Zvláštní pozornost zde věnuje autorka intervenci státu do rodinných práv a postavení soudu v sociálně-právní ochraně dětí. Je správné, že autorka tuto procesní problematiku do své práce zahrнула, protože právě procesní úprava umožňuje praktické uplatnění právní ochrany dětí. Kapitola sedmá, věnovaná jednotlivým právům a povinnostem subjektů při poskytování SPODu je spíše popisnějšího charakteru, neboť zřejmě zákonná úprava teoretický a hlubší výklad v tomto směru ani nevyžaduje.

Za důležitou a velmi instruktivní považuji poslední osmou kapitolu pojednávající o oznamovací povinnosti subjektů adresované orgánu sociálně-právní ochrany dětí event. jiným subjektům. Tato kapitola je přehledná a vystihuje společenskou snahu týkající se jak prevence, tak nápravy v oblasti ohrožení práv dítěte. Samozřejmě, že by v této kapitole bylo možno vést i některé teoretičtější úvahy v souvislosti s ochranou subjektivních občanských práv na jedné straně, na druhé straně pak práv a povinností stanovených výlučně pro ochranu práv dětí. Takový výklad by ovšem vyžadoval ještě hlubší teoretické znalosti a spadal by spíše do jiné písemné práce, např. rigorózní.

Autorka předložené práce vychází z rozsáhlé monografické literatury, menší pozornost věnovala pracem časopiseckým, i když některé též prostudovala. Poznatky čerpané z literatury uvádí citací na jednotlivých stránkách práce – celkem 17 poznámek. Ještě je důležité upozornit na přílohy, které autorka připojila ke své práci, a které jsou zajímavé.

Předložená diplomová práce je napsána svědomitě a se znalostí pramenů pojednávajících o zkoumané problematice.

Z textu práce je zřejmé, že autorka pracovala samostatně a podaný výklad je možno hodnotit jako odpovídající požadavkům kladeným na práci diplomovou. Z uvedených důvodů doporučuji tuto práci k ústní obhajobě.

Pro obhajobu nechť si autorka připraví odpověď na otázku – základní rozdělení kompetence státního orgánu, jde-li o výkon rodičovských práv.

Předběžné hodnocení: velmi dobře

V Praze dne 15.6.2012

Doc. JUDr. Senta Radvanová, CSc.
konzultant diplomové práce